

2. Priešingai, nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, atsakovė klaidingai išnagrinėjo pateiktus įgyto skiriamąjo požymio įrodymus kiekvienos valstybės narės atžvilgiu, nes tai prieštarauja reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 7 straipsnio 3 daliai, reikalaujančiai dėl naudojimo visoje Bendrijoje įgyto skiriamąjo požymio. Užuovertinusi valstybių narių skaičių, atsakovė turėjo atsižvelgti į pateiktus įrodymus kaip visumą ir įvertinti, ar jie sukuria nuoseklų nepertraukiamo naudojimo pakankamai didelėje teritorijoje pakankamai ilgą laiką iki registravimo paraiškos padavimo vaizdą.

(¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1).

2007 m. lapkričio 22 d. Švedijos Karalystės pareikštas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (didžioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Švedijos Karalystė, atstovaujama A. Falk. ir S. Johansson

Kita proceso šalis: Association de la presse internationale ASBL (API)

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo byloje T-36/04 rezoliucinės dalies 2 punktą;
- Panaikinti visą 2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos sprendimą, kaip to buvo prašoma pirmoje instancijoje, t. y. ir tą jo dalį, kuri yra susijusi su Komisijos atsisakymu suteikti dokumentus, pateiktus byloje *Honeywell prieš Komisiją* (T-209/01, *General Electric prieš Komisiją* (T-210/01) ir *Komisija prieš Austriją* (C-203/03), bei
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- 1. Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę nepanaikindamas viso Komisijos sprendimo.

2. Pirmosios instancijos teismas, viena vertus, konstatavo, kad pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (¹) 4 straipsnio 2 dalį institucijos privalėjo įvertinti, ar dokumento atskleidimas specifiskai ir konkrečiai kelia grėsmę išimtimi saugomam interesui. Atsisakyti atskleisti dokumentą remiantis išimtimi galima tik jei atsakymas į šį klausimą yra teigiamas. Šį vertinimą reikia atlikti kiekvienam konkrečiam dokumentui. Ieškovė pritaria šiai išvadai.

3. Tačiau, kita vertus, Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad šiuo konkrečiu atveju Komisija neprivalėjo atlikti šio vertinimo, nes egzistuoja bendras nagrinėjamosiose bylose pateiktų dokumentų konfidencialumo iki jose įvyks žodinė proceso dalis reikalavimas. Šis bendras konfidencialumo reikalavimas yra grindžiamas, pirma, teise į teisingą bylos nagrinėjimą ir nešališką teismą bei, antra, tuo, kad Komisija turi turėti galimybę ginti savo interesus kaip bylos šalis. Atsižvelgdamas į šiuos motyvus Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad atsisakant leisti susipažinti su dokumentais Komisijos atliktas vertinimas nebuvo klaidingas.

4. Ieškovė tvirtina, kad pastaroji išvada nesuderinama su pareiga išnagrinėti atskleidimo klausimą atsižvelgiant į konkretaus dokumento turinį. Taigi, sprendime Pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė Bendrijos teisę.

(¹) OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

2007 m. lapkričio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką

(Byla C-535/07)

(2008/C 51/55)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Sauer ir D. Recchia

Atsakovė: Austrijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Austrijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (¹) 4 straipsnio 1 ir 2 dalis arba pagal

1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾ 7 straipsnį,

- a) labiausiai laukinių paukščių apsaugai kiekio ir dydžio požiūriu tinkančias Austrijos teritorijas pagal ornitologinius kriterijus neteisingai priskirdama specialioms apsaugos teritorijoms, remiantis Paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 arba 2 dalimi („Hansag“ teritorija Burgenlando federalinėje žemėje), arba šias teritorijas apribojama (Žemasis Tauernas Štirijos federalinėje žemėje) ir
- b) dalyje lig šiol priskirtų specialių apsaugos teritorijų neužtikrindama teisinės apsaugos, atitinkančios Laukinių paukščių apsaugos direktyvos 4 straipsnio 1 ar 2 dalyje arba Buveinių direktyvos kartu skaitomuose 6 straipsnio 2 dalyje ir 7 straipsnyje numatytus reikalavimus.

— Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (toliau — Paukščių direktyva) 4 straipsnio 1 ir 2 dalys įpareigoja valstybes nares priskirti visas teritorijas, kurios kiekio ir dydžio požiūriu labiausiai tinka Direktyvos 1 priede nurodytų rūšių apsaugai, specialioms apsaugos teritorijoms (toliau — SAT) bei imtis atitinkamų priemonių I priede nenurodytų, nuolat aptinkamų migruojančių rūšių atžvilgiu. SAT turi būti suteiktas teisinės apsaugos statusas, galintis, be kita ko, užtikrinti I priede minimų paukščių rūšių išlikimą ir veisimąsi bei I priede nenurodytų nuolat aptinkamų migruojančių rūšių veisimąsi, šėrimąsi ir žiemojimą. Kadangi 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (toliau — Buveinių direktyva) 7 straipsnyje bei, kiek tai susiję su SAT, tos pačios direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje numatyti įsipareigojimai pakeičia iš Paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 dalies kylančius įsipareigojimus, šių teritorijų teisinis statusas turi papildomai užtikrinti, kad natūralios buveinės ir rūšių buveinės, kurioms šios teritorijos yra skirtos, nebūtų bloginamos, ir kad rūšys nebūtų stipriai trikdomos.

Austrijos Respublika pažeidė iš šių Bendrijos teisės nuostatų kylančius įsipareigojimus, nepriskirdama „Hansag“ teritorijos SAT, neapribojama SAT priskirto Žemojo Tauerno pagal Paukščių direktyvos reikalavimus ir galiausiai dalyje SAT neužtikrindama pirmiau minėtuose teisės aktuose numatytus reikalavimus atitinkančios teisinės apsaugos.

Nepaisant to, jog Austrijos Respublika pripažino būtinybę „Hansag“ priskirti SAT ir daug kartų patvirtino savo ketinimą tai padaryti, ji šio įsipareigojimo per pagrįstoje nuomonėje nustatytą terminą neįvykdė.

Paukščių direktyvoje numatytų reikalavimų neatitinkantis Žemojo Tauerno teritorijos apribojimas yra susijęs, pirma, su

nepakankamu atsižvelgimu į natūralią buveinę morneliams, ir, antra, su nustatytų tam tikrų laukinių miško paukščių ar pilkųjų meletų (*Picus canus*) bei jerubių (*Bonasa bonasia*) buveinių neįtraukimu į SAT. Valstybės narės turėjo tam tikrą pasirinkimo ir teritorijų atribojimo diskreciją, tačiau ši diskrecija buvo ribota dėl to, kad teritorijų priskyrimui SAT taikomi tam tikri Direktyvoje nustatyti ornitologiniai kriterijai. Atskira valstybė narė negali pasirinkti ir atribojant SAT vadovautis Paukščių direktyvos 2 straipsnyje ar Buveinių direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje numatytais ekonominiais interesais.

Kiek tai susiję su SAT teisiniu apsaugos statusu Austrijoje, teritorijose, atitinkančiose priskyrimo SAT kriterijus, taikomos „specialios apsaugos priemonės“ ten priskirtų paukščių atžvilgiu ir yra privaloma aiškiai nustatyti būtinąsias apsaugos priemones ir atsižvelgti į ypatingus SAT požymius bei aplinkos jose sąlygas bei į ten gyvenančias rūšis. Teisiniuose apsaugos instrumentuose numatyti atitinkamų paukščių rūšių apsaugos tikslai Paukščių direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalių prasme bei specifiniai apsaugos tikslai Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalies prasme, bei atitinkamoje teritorijoje taikomos konkrečios priemonės ir taisyklės (draudimai ir leidimai) taip pat turi būti privalomojo pobūdžio ir pakankamai vieši. Atlikus atskirose federalinėse žemėse galiojančių teisės aktų patikrinimą, nustatyta, jog minėtuose teisės aktuose numatytas teisinis apsaugos statusas neatitinka pirmiau minėtų reikalavimų, ir todėl — Paukščių bei Buveinių direktyvose numatytų kriterijų.

⁽¹⁾ OL L 103, p. 1.

⁽²⁾ OL L 206, p. 7.

2007 m. lapkričio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-536/07)

(2008/C 51/56)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Kukovec ir R. Sauer

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika